

NE GÖRÜYORSUNUZ?

Harp sırasında kocam New Mexiko'daki Mojave çölüne gönderilmişti. O, çölde tatbikata katılırken yanında olabilmek için bende çölün yolunu tuttum. Kendimi cehennemin kucağına atmıştım. Ortalık yanıyordu. Küçük bir kulübede oturuyordum ve yanında olmak için tehlikeye atılarak geldiğim kocamı unutmuş, can derdine düşmüştüm.

Etrafımdaki Meksikalılar ve yerliler tek kelime İngilizce bilmediğinden kimseyle konuşamıyordum. Sıcak rüzgar, bir taraftan beynimi kavuruyor, diğer taraftan yediğim yemeği de, ağzımı burnumu da kumla dolduruyordu.

Canıma yetmişti. Kağıda kaleme sarılıp babama bir mektup yazdım.

“Gelin beni buradan alın” dedim. “Burada yaşamaktansa hapishanede yaşamayı tercih ederim.”

Babamı beklerken cevabı geldi.

Sadece iki satır yazmıştı; “İki adam hapishane penceresinden dışarıya baktı. Biri çamuru gördü, diğeri yıldızları.”

Bu iki satırı okuyunca utancımдан kıpkırmızı kesildim. Ben hep çamuru görmüştüm. Halbuki yıldızlarda vardı.

Derhal yerlilerle dost oldum. Kilimlerine, çanak ve çömleklerine olan hayranlığımı belirttim. Turistlere para ile vermeye yanaşmadıkları kıymetli eşyalarından bana hediyeler verdiler. Kaktüsleri, vukka ve erguvan ağaçlarını inceledim. Kır köpeklerini tanıdım. Çöl gurubunu seyrettim. Çöl, yüzlerce yıl önce deniz dibi olduğundan kumun içinde deniz hayvanlarının kabuklarını aradım.

Ne değişmişti de, dün nefret ettiğim çöle bugün bağlanmışım. Çöl mü değişmişti? Hayır.

O yine kavuruyordu. Yerliler mi değişmişti? Hayır. Onlar yine İngilizce bilmiyorlardı.

Sadece ben değişmişim. Pencereden kafamı uzatmış ve yıldızları görmüştüm.

Thelma Thompson